UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

modũ ipſius denũciati, ut ad emendũ inuiteĩ, aliogn
poſt certũ tẽpus in mora ↄſtituatur, ſufficit ſimplex,
& vnica denũciatio ẽt nõ in ſcriptis facta, ut colligiĩ
ex iis, q̃ volunt Bar. & alii doct. cõiter, & maximè do.
meus Soc. in l. qui romæ. §. cohæredes. ff. de verb. obli.
& per Bar. in l. de pupillo. §. ſed ſi p̃tori. in fin. 1. col. ff.
de noui oper. nunc. iuncta. l. hoc modo. & l. eodẽ mõ.
ff. de leg. 1. & ibi Bart. & latè p eũ. in l. ſi qs mihi bona.
§. pater ſeiæ. ff. de acq. hær. iunctis not. per eundẽ in l.
nõ ſolũ. §. morte in materia ꝓteſtationis incitatoriæ.
ff. de noui oper. nunc. Nõ obſtat, ꝙ ꝓteſtationes fieri
debeant in ſcriptis, ut habeĩ in ſtatuto de ꝓteſtationi
bus circa finẽ, qa illud debet intelligi de alijs ꝓteſta-
tionibus, & denũciationib. vt de ꝓhibitoriis, ſeu certi
ficatoriis, uel ẽt de inuitatorijs, q̃ fierent ad fauorẽ de
nunciãtis, ut is ab obligatione, ſeu pœna liberareĩ, ſe
cus in iis, q̃ fierent ad fauorẽ denũciantis, ut is ab obli
gatione, ſeu pœna liberareĩ, ſecus in iis, q̃ fierẽt ad fa-
uorẽ denũciati p p̃dicta: & multiplex eſt denũciatio,
ſeu ꝓteſtatio, ut colligitur ex traditis per Bart. in d. §.
morte, & per Ant. & Abb. in c. cũ M. ferrariẽſis de ↄſti.
¶ Vltimo poſito, ſed nõ cõceſſo, dictos de Grifonib.
teneri uendere Antenori dictã domũ, ſeu partem do
mus, dico eos debere uendere illo p̃tio, quod ab alio
offertur, adeò ꝙ potius ſit attendendũ pretium uolũ-
tarium, & particulare, quod ab uno uerè, & abſq; frau-
12 de offerĩ, quã p̃tiũ cõe, nam † ubi qs uel ex pacto, uel
ex diſpoſitione ſtatuti cogitur vicino, ſeu cõſorti uen
dere, tenetur nõ cõi pretio uendere, ſed eo, quod ab
alio offertur, & hoc, qñ ſtatutũ non ſimpliciter cõpel
leret conſortẽ, ſeu uicinũ ad uendendũ conſorti, ſeu
uicino, ſed diceret, ꝙ conſors, ſeu uicinus præferatur
oĩbus aliis emere uolentibus, ut uolũt Io. And. in ad-
di. ad Spec. in tit. de emp. & uend. §. nunc uidendũ re-
ſtat ſuper uer. ſed pone ſtatutũ, & Paul. de Ca. & Ang.
in d. l. qui romæ. §. cohæredes. quos refert, ac ſequitur
Alex. ibi, ſed ſtatutũ, de quo agitur, nõ dicit p̃ciſè, nec
ſimpliciter, ꝙ ↄſors, ſeu uicinus teneatur cõſorti, ſeu
vicino uendere, ſed permittit aliis ẽt uendere dũmõ
vicinus, ſeu cõſors prius requiratur, & cæteris p̃ferat̃,
vt in dicto ſtatuto, ergo in terminis noſtris teneĩ eme
re illo p̃tio quod uenditor ab alio põt reperire, & hĩc,
& nõ p̃tio cõi. Nec obſtat, ꝙ ſtatutũ uelit, pretiũ ſta-
tui debere arbitrio triũ amicorũ, ſeu uicinorũ, ut in
§. & ſi reqſitus. iuncto fine illius ſtatuti, dum dicitur,
idẽ dicimus ſeruari, & cõſequẽter ẽt reſpectu p̃tii ta-
13 xãdi, & ſtatuẽdi: qa reſpõderi põt, ꝙ † idem, quòd ſu-
pra dictũ eſt, cenſetur repetitũ in fine, dũ loquitur ſta-
tutũ de habentibus domos diuiſas, quæ ab initio fue-
runt ſub uno cõtextu, & tecto, quoad modũ denũciã-
di, & quoad hoc, ut qs uẽdere teneatur, nõ aũt quoad
modũ ſtatuẽdi p̃tium, nã cũ in fine de p̃tio ſtatuendo
nulla ſit facta mentio, ut per illud ſtatutũ minus iuri
cõi, & uolẽtibus domos ſuas uẽdere p̃iudicetur, vtq;
ſtatutũ illud diſpoſitioni iuris cõis magis conueniat,
ꝓut ſemper huiuſmodi interpretatio fieri debet, arg.
not. per Alex. & alios in l. fi. §. in cõputatione. C. de iu.
deli. l. ſerui ueſtri. C. de noxal. & arg. d. l. nõ uſq;. ff. ſi qs
à parẽ. fuer. manũ. & c. ſuggeſtũ de deci. & c. dudũ de
priuil. debet intelligi, ut uẽditor teneatur uẽdere illo
p̃tio, quod ab alio reperitur, ꝓut eſt de iure cõi, & ſu-
pra dixi: & cũ huiuſmodi ſtatutũ ſit odioſum, exorbi-
tans, & reſtringibile, ut iã dixi, ita debet intelligi ſm
ius cõe, non aũt extẽdi, ut qs cogatur uẽdere pro p̃tio
qđ cõiter à tribus uicinis, uel amicis erit ſtatutũ, quia
ſic detrahereĩ iuri ipſius dñi, q in re ſua moderator,
14 & arbiter eſſe debet. l. in re mãdata. C. mãdati. & † qs
p̃tiũ rei ſuæ ſtatuere debet, ſm quod ipſi vĩ, & nõ arbi
trio alterius argõ. §. per traditionẽ. Inſti. de rerũ diuiſ.
& l. ſi uolũtate. C. de reſcin. uẽ. & ſic id, qđ dĩ in dicto
ſtatuto in §. & ſi reqſitus. ꝓcedat, in cõiunctis ...
bus p̃dia ruſtica cõia, & indiuiſa, ſed id, qđ dĩ in ...
ſm quod ſupra declaraui, ꝓcedat ẽt in extraneis ...
tibus p̃dia urbana, hoc eſt domos ẽt diuiſas, ...
ſo, nã primo caſu vẽditio erit faciẽda p p̃tio ...
triũ amicorũ, uel uicinorũ ſtatuendo, ſecũdo ...
ſu pro p̃tio, quod ab alio haberi põt, & ſic prout ...
iure cõi. Ratio autem diuerſitatis inter primũ & ...
dum caſum ex prædictis apparet. Et ita iuris ...

S V M M E.

1 *Onus, & grauamen maximum eſt non poſſe bona ſua ...re, & alienare, nec abſque licentia alicuius poſſe...*
Et quod onus eſſe dicatur num. 6.
Et an onus ſit num. 13. uſque ad num. 17.
2 *Laudum dicitur quædam tranſactio, & contractu ...*
Et quando, & an propriè contractus ſit num. 20.
3 *Contractus, & ordinationes dominorum, & ſuperiorum ... nis, rebus, iuribus, & perſonis ſuorum ſubditorum ... & ſtatuti inter ipſos ſubditos habent.*
4 *Statutis per alia ſtatuta contraria, necnon per contractus, ... da ſuperiorum derogatur.*
Et de laudis, & contractibus quomodo procedat, & an ... num. 19. & 24.
5 *Diſpoſitio conuenit ei, cui uerba diſpoſitionis conueniunt.*
Et è contra non conuenit, cui uerba non conueniunt num. 14.
6 *Munera, & onera propriè quæ eſſe dicantur.*
7 *Onera perſonalia quæ ſint, & illorum diſtinctio.*
8 *Onus, ſeu munus patrimoniale quod ſit, & quotuplex.*
9 *Præſtatio per capita, collecta, & tributa quibus, & quomodo ... ponantur.*
10 *Munus, & onus patrimoniale, quod rebus ipſis nulla habita con... platione perſonæ imponitur, eſt triplex.*
11 *Onus, & munus mixtum quod ſit, & quotuplex.*
12 *Onus, & munus ordinariũ, & extraordinariũ quod ſit ...*
13 *Prohibitio de non alienando in forenſem abſque licentia ... ſed potius interdictio, aut iniquitas, & iniuria dicitur.*
Et quòd nec iniquitas, nec iniuria, nec onus dicatur nu. 15. et 16.
15 *Alienare non poſſe liberè bona ſua quando nec iniquitas, nec onus eſſe dicatur.*
16 *Statutum prohibens alienationem bonorum in certum genus per... ſonarum non dicitur iniquitatem, & onus continere.*
17 *Conditio nuptiarum prohibitiua quando ſit iniqua, & ... quando ſecus.*
18 *Onerum, & munerum multæ ſunt ſpecies.*
19 *Laudum ab alio inter ſuperiores latum uim legis, ſeu ſtatuti non habet, & quid requiratur, ut ſententia, & laudum uim legis, & ſtatuti habeant.*
20 *Laudũ ẽt poſt emologationem contractus propriè eſſe non dicitur.*
21 *Nec etiam largè, & impropriè, ſed potius dicitur iudicium, & ... inſtar iudicij.*
22 *Et quando tranſactio quædam, & ſic contractus eſſe dicatur.*
23 *Laudum etiam ab arbitratore latum, propriè, & ſtrictè ... do, nec tranſactio, nec contractus dici poteſt.*
24 *Contractus principis propriè ſumptus uim non legis ... autem contractus largè, & impropriè.*
25 *Exemptio data ab oneribus ad effectum, ut quis poſſit bona ... cificè poſſidere, illiſq; uti, & gaudere abſque moleſtia, ... tẽditur ad prohibitionẽ ſtatuti de nõ alienãdo bona ...*
26 *Verba ultimo loco poſita, quæ ab eodem ferè uerbo ... ſunt ſimul connexa, omnia precedentia uniformiter ...*
27 *Immunitas, & exemptio pro quibuſcunque bonis præſentibus, & futuris conceſſa comprehendit etiam bona poſt conceſſionem immunitatis acquiſita.*
28 *Statutum nunquam publicatum, nec moribus utentium ... non eſt ad alicuius præiudicium ſeruandum.*
29 *Statutũ p cõtrariũ uſũ, ſciẽte, et tollerãte domino, dicitur ...*
30 *Filius alibi oriundus, & domiciliũ habẽs, attẽta origine patris ... dicitur forenſis, ſed originarius loci patris, et num. 43. ... declaratur.*
31 *Et ſtatutis illius loci eſt ſubiectus, ibique conueniri poteſt.*
32 *Forum ſortiri, & ſtatutis ligari conuertuntur.*

Munus

33 [illegible] & oneribus patrimonialibus alicuius loci ſubiecti ſunt [illegible] bona, & ſi alibi domicilium, & originem habeant.
34 [illegible] attenta, quis ad onera etiam perſonalia loci dicta [illegible]
35 [illegible]bens alienationem bonorum ſuorum abſque licen[tia] [illegible] eſt iniquum, & odioſum, atque à regulis iuris com[illegible]bitans.
36 [illegible]gendum, & ſtrictiſſimè, ac propriè intelligendum.
37 [illegible] iure ſuitatis patri ſuccedentes bona paterna non [illegible] nec illorum dominium de nouo acquiri, ſed continua[illegible], & ſola bonorum adminiſtratio transfertur: & an, [illegible] hoc uerum ſit num. 64.
38 [illegible] propriè, & ſimpliciter non dicitur ea, quæ ali[illegible] dici cõtinuatio, ſed uel ſecũdum quid, uel mix[illegible] num. 64 ubi hoc declaratur.
39 Et ſolo [illegible], ac exorbitanti de bonorum translatione men[illegible] faciente non comprehenditur, & nume. 64. [illegible]
40 [illegible] alienationem in forenſem non comprehendit [illegible] dicti ſtatuti, licet alibi domicilium habeat. [illegible] & quomodo num. 43.
41 [illegible] originis nupta quoad quid originem mutet, et [illegible] retineat.
42 [illegible] propria, uel paterna origine quis eſſe non deſinit [illegible] alibi habitum, ut munera loci originis, ad quæ [illegible]tenentur, non ſubeat.
43 [illegible], & propriè, ac etiam largè quis dicatur.
44 [illegible] & quoad quid originem patris ſequatur, etiam ſi [illegible] fuerit, uel domicilium habuerit.
45 [illegible] filio non attenditur, quãdo filius alibi natus ibi quo [illegible] haberet, & nu. 52.
46 [illegible] loci ſubiectus non eſt, neque ligatur, qui non eſt de [illegible]
47 [illegible] alicuius loci eſt ille qui ibi poteſt conueniri, ſecus in [illegible] poteſt conueniri, niſi ibi inueniatur.
48 [illegible] etiam forenſi propter bona ſubiecta, & in lo[illegible]ponuntur.
49 [illegible] uerbo intelligitur ſecundum tempus uerbi.
50 [illegible] de perſonis non ſubiectis oneribus, ſeu nõ ſub[illegible] de quibus oneribus intelligatur, & de qui[illegible] de bonis, & rebus ſubiectis oneribus, et n. 65.
51 [illegible]alibus, & mixtis perſonę tantum dicuntur ſubie[illegible] uerò res, & bona.
52 [illegible] quando paternæ præferatur.
53 [illegible] alienationis in forenſes, et prohibens etiã [illegible] ſuccedere ex teſtamento, uel ab inteſtato quando ualeat, [illegible] non.
54 [illegible] publicatum, & receptum ex eo, quod reperi[illegible], ac uolumine ſtatutorum deſcriptum, ac regiſtratũ.
55 [illegible] ſaltem præſumpta cum curſu duorum menſium [illegible] ad hoc, ut liget, & ſeruari debeat, abſque eo, quod ſit mo[illegible] receptum.
56 [illegible] lex etiam inuitos ligat.
57 Lex [illegible] & ſemel recepta non per deſuetudinẽ, & non uſum, [illegible] uſum tollitur.
58 [illegible] extrinſeca, & omnia alia ſolemniter acta etiam [illegible] temporis præſumuntur.
59 [illegible] de conſenſu, & licentia epiſcopi ædificata, & con[illegible]
60 [illegible] donationis ex longa, & pacifica poſſeſſione donationis [illegible]
61 [illegible], per quem ſtatutum tollatur, qualis eſſe debeat.
62 [illegible] ſuperioris in contrauentione aliquorum tantum, et nõ [illegible] ijs, quæ ſunt per ſua ſtatuta prohibita, diſpenſationẽ [illegible] ſuper illis inducit, & continet.
63 Patris, & filij poſſeſſio eſt promiſcua, & uno poſſidente alter quo[illegible] poſſidere intelligitur.
64 Statutum de translatione bonorum loquens comprehendit etiam translationẽ bonorũ paternorum in filios ex ſucceſſione factã.
65 Immunitas conceſſa ciuibus, & comitatinis alicuius loci ſuper ex[illegible] fructuum perceptorum ex ſuis bonis non dicitur etiã

colonis partiarijs illorum bonorum conceſſa.
66 *Immunitates, & exemptiones ſunt ſtricti iuris, & odioſæ, nec de perſonis ad perſonas extenduntur.*
67 *Immunitas in dubio cenſetur perſonalis.*
68 *Coloni partiarij fũdos, quos colũt, nõ poſſidẽt, nec illorũ sũt domini.*

EPITOME

Statuto loci diſponente, quòd bona immobilia poſita in diſtrictu illius loci non poſſint in forenſem, uel in perſonã non ſubditã ſtatutis, & ordinamentis domini dicti loci, uel non ſubeuntẽ onera cũ cõi eiuſdẽ abſque licentia domini prædicti alienari, aut transferri directè, uel indirectè, aliquo titulo inter uiuos etiã per dotis dationẽ, & donationẽ, uel in ultima uoluntate ẽt per hæredis inſtitutionẽ, ac ẽt ab inteſtato, nõ dicitur huic ſtatuto derogatum ita, ut forenſes liberè abſque licentia bona in dicto loco poſita uẽdere, alienare, transferre, aut emere, & acquirere poſſint, propter laudũ inter ipſum dominũ, & aliquos forẽſes ab aliquo latũ, quo dicti forẽſes fuerũt facti perpetuò liberi, exẽpti, & immunes ab oĩbus, & ſingulis onerib. & grauaminibus quomodocunq; & qualitercunque nuncupatis tàm realibus, quàm perſonalibus, ſeu mixtis, ordinariis, ſiue extraordinariis, & aliis quibuſcunque tàm impoſitis, quàm imponendis pro quibuſcunque, eorum bonis immobilibus, & rebus pręſentibus, & futuris in dicto loco poſitis. Et à quibus oneribus immunitas, & exẽptio p hoc laudũ cõceſſa eſſe dicat̃.

Et ſtante ſtatuti prædicti diſpoſitione, ſi quis originarius loci dicti ſtatuti in alium locum migrauit, & domiciliũ trãſtulit, & in eo deceſſit ſuperſtitibus filiis ibidem natis, & oriundis, ac domicilium ſemper habẽtibus, & retinentibus, hi filii non poſſunt tanquam hæredes patris in bonis immobilibus in loco dicti ſtatuti exiſtentibus ſuccedere.

CONSILIVM CLXXIII.

IN cauſa nobiliũ de Gonzaga plura uertuntur dubia diſcutienda, q̃ reſultant à ſtatuto quodã prohibente uenditiones, alienationes, ſeu translationes fieri de bonis immobilibus poſitis in locis ſibi ſubiectis in aliquem forenſem, uel nõ ſubeuntem onera &c. & à quodam laudo lato de anno 1440. primũ dubiũ eſt, utrũ per laudum dicatur derogatũ ſtatuto p̃dicto ita, ut Regienſes hñtes bona, & res ſuper territorio dictorũ dominorũ de Gõzaga poſſint uendere, alienare, ſeu aliter trãſferre dicta bona in forẽſes abſq; licẽtia, & volũtate dictorũ dominorũ, & ſine eadẽ exp̃ſſa licẽtia poſſint bona in dicto territorio emere, ſeu aliquo titulo acq̃rere, qđ primo aſpectu vr̃ eſſe dicendũ, nã & ſi per ſtatutũ loci hoc diceret̃ eſſe prohibitũ, tñ per laudũ latũ inter dictos dños, & dictos Regiẽſes aliter eſt dicẽdũ, q̃a per laudũ p̃dictũ oẽs ciues, & habitatores ciuitatis, & comitatus Regii facti fuerũt ꝑpetuo liberi, exẽpti, & immunes ab oĩbus, & ſingulis oneribus, & grauaminib. q̃uocunque, & qualitercũq; nũcupatis tàm realibus, quàm perſonalibus, ſeu mixtis, ordinariis, ſiue extraordinariis, & aliis q̃buſcũq; tàm impoſitis, quàm imponẽdis q̃uolibet ꝓ q̃buſcunq; eorũ bonis immobilibus, & reb. p̃ſentib. ac futuris poſitis in loco caſtrorũ
1 Nuuolariæ, & Bagnoli &c. Sed † nõ poſſe vẽdere, nec alienare bona ſua liberè, nec poſſe liberè abſq; alicuius licẽtia emere onus, & grauamẽ maximũ eſſe dr̃. l. dudũ. C. de ꝯh. emp. & l. nõ uſq;. ff. ſi q̃s à parẽ. fue manũ. ibi q̃a iniquũ eſt ĩgenuis hoĩbus nõ eſſe liberã rerũ ſuarũ alienationẽ, & nihil magis eſt incõueniẽs naturali æq̃tati, q̃ uoluntatẽ dñi uolẽtis rẽ ſuã in aliũ trãſferri ratã nõ haberi, cũ ꝯrio huius nihil ſit magis æq̃tati naturali cõueniens, ut in §. per traditionẽ. Inſti. de rerũ diuiſione, ergo Regienſes per laudũ prædictum dicentur ab hoc onere effecti liberi, exẽpti, atque im-

munes, nam in hoc perlaudum dicitur fuiſſe ſtatuto ſuper hoc aliter diſponenti derogatum. Quòd autũ per laudum potuerit ſtatuto derogari, poteſt ita pro-
2 bari, nam † laudum dicitur eſſe quædã tranſactio, & contractui æquiparatur Bart. in auth. ſi uerò. C. de iudic. Alex. in l. ſciendum. ff. de verb. obliga. Franciſ. de Albergottis in l. 2. ff. de in diem adiectio. & Bal. in rubri. C. de rerum permu. in fi. verb. inquit, laudum eſſe contractum, qñ fertur ad decidẽdũ, & remouendum lites, ſecus ſi ad declarandũ pretium, vel aliud iuxta l. fi. C. de contrahen. emptio. & hoc ibi Bal. uerum eſſe dicit ẽt ſi non eſſet ſequuta emologatio; ergo magis, ſi ratificatio, & emologatio ſequuta eſſet, argumẽto not. per gl. & doct. in l. 2. C. communia utriuſq; iudi. & per moder. Papien. in ſua practica. in tit. de ſenten. diffi. & eſt caſus. in l. cum antea. §. 1. C. de arbitr. quamuis Bar. in l. qđ ſi epheſi. ff. de eo, quod cer. lo. contrarium uoluerit, quando laudi emologatio nõdum ſequuta fuiſſet: At, ſequuta emologatione, prędicta abſ-
3 que dubio vera eſſe uidentur: Sed † contractus, & ordinationes factæ per dominos, & ſuperiores ſuper pſonis, iuribus, bonis, & rebus ſuorum ſubditorum habent uim legis, & ſtatuti inter ſubditos, ipſosq; ligãt. l. Cęſar. cum glo. & ibi Bar. Rom. & alij. ff. de publica.
4 & Bal. in l. 1. ff. de conſt. prin. cum ſim. ergo † ſicut per ſtatuta ſuperiorum habentium poteſtatem condendi ſtatuta in ſuis territoriis quoad effectum ligandi ſubditos dicitur aliis ſtatutis præcedentibus contrarium diſponẽtibus derogari iuxta §. ſed naturalia. Inſtitu. de iure naturali, gentium, & ciuil. cum gl. & per Bar. in l. omnes populi. in 14. quæſt. princip. ff. de iuſtitia, & iure, ita & per contractus, & conſequenter per lauda ab ipſis ſuperioribus emologata, quæ uim contractus ſapiunt, dicetur ſtatutis præcedẽtibus contrarium diſponẽtibus derogari, quoniam ſtatutum tollitur per actum cõtrarium conditũ ab eo, qui poſſet ſtatutum tollere, ut voluit Innoc. in cap. accedentibus. de priuileg. Præterea hoc onus, ſeu grauamen de non alienando bona immobilia, vel quæ inter immobilia computãtur, alicui forenſi abſque licentia, dicitur eſſe onus, ſeu grauamen impoſitũ pro bonis, & rebus poſitis in loco caſtrorũ Nuuolariæ, & Bagnoli, ut colligitur, & expreſsè conſtat ex uerbis dicti ſtatuti iunctis præmiſſis, ergo vigore laudi prædicti ciues, & comitatini, ac habitatores ciuitatis, comitatus, & diſtrictus Regij debent ab hoc onere dici immunes,
5 atque exempti, quia ſic innuunt verba laudi, & † cui uerba diſpoſitionis conueniunt, conuenit ẽt diſpoſitio l. 4. §. toties. ff. de damno infecto. & l. in fraudem. in fi. ff. de milit. teſtamen. cum ſimilibus.

¶ Prædictis tñ non obſtantibus, contrarium eſſe de iure verius exiſtimo, ꝙ per laudum nõ dicatur derogatum ſtatuto prohibenti alienationis fieri in non ſubditos abſq; licentia dictorum dominorum, quia per laudum latum eſt data, & conceſſa exemptio, & immunitas Regienſibus quoad grauamina, ſeu onera, q̃
6 cõprehenduntur ſub illa diſtinctione, quòd † quædã ſunt perſonalia, quædam ſunt patrimonialia, quædã mixta, quædam ordinaria, & quædã extraordinaria, vt expreſsè ex verbis laudi colligitur, & ſic quoad onera, quæ propriè munera dicuntur iuxta l. munus propriè. iuncta l. munus tribus. ff. de verborũ ſignificatio. Sed non poſſe alienare bona in forenſes, & non ſubditos abſq; licentia, prout in dicto ſtatuto, quamuis dici poſſit onus in genere, & largè loquẽdo, ex quo grauat, & liberam de rebus ſuis diſponendi facultatem aufert. ut ſupra per d. l. dudum. & d. l. non vſque. cum aliis. iuncta l. quoniam in prioribus. & l. omnimodo. C. de inofficio. teſtam. cum ſimilibus. tamẽ hoc non dicitur eſſe munus, ſeu onus, quod ſub dicta onerum

diſtinctione cadat, & comprehendatur, de quibus loquitur laudum, & ſecundum qđ diſtinguit tex. & in l. fi. ff. de muneribus. & honoribus. & in l. ibiq; latè Bar. & Ang. C. de mulier. & in quo loco 10. & habetur per Salic. & alios. in l. fi. poſt glo. C. cenſu, & reliq. & per Cynum. in l. voluntariæ. C. cuſatio. tut. nõ enim hoc onus, ꝙ quis nõ poſſit licentia in forenſes alienare, dicitur eſſe
7 onus perſonale, quia † onerum perſonalium cuntur eſſe illa, quæ cum corporibus, & cum ſolicitudine animi, ac uigilantia exiſtũt. §. 1. cũ ſequen. ff. de muneribus, & honoribus declarando dicuntur eſſe illa, quæ animi & corporalis laboris intẽtione ſine aliquo trimento perpetrantur. vt in d. l. fi. §. 1. cod. Cyn. in d. l. voluntariæ. ꝙ munus perſonale labore corporis cõſiſtit, quædam habent nexum cum dignitate, & quædam ſine dignitate administratione, quædam verò habent vtilitatem nexã ſine honore, vt declarat Bar. in d. l. vnica ligitur ex illo tex. & traditur per Cynum. in d. tariæ. ac ẽt per Salic. poſt Bal. in d. l. fi. C. ſine cenſu reliq. Sed in hoc onere de non alienando nõ nor, nec dignitas, aut vtilitas cũ labore, et ſolicitudine animi, & corporis, ergo nõ põt dici onus perſonale.

¶ Nõ poteſt ẽt eſſe, nec dici onus, ſeu munus patrimo-
8 nij, † qđ dicitur eſſe illud, in quo maximè ſumptus poſtulatẽ. vt in d. l. 1. §. illud. in verſi. matrimonia ff. de muner. & honor. & ut clarius inquit Iureconſultus in d. l. fi. §. patrimoniũ. eod. tit. dicitẽ eſſe id, qđ ſumptibus patrimonij, & damnis adminiſtrãtis expedit. & Cyn. in d. l. voluntariæ. inquit eſſe illud, qđ ſolũ in ſumptibus patrimonij conſiſtit, & ſecundum Bar. & Ang. in d. l. vnica. C. de mulier. & in quo loco in verſi. venio ad ſecundum principale, dicitẽ, ubi ſumptus & damnũ
9 vertitur. Et hoc onus tripliciter diuiditur, nam † quandoque ſumptus imponitur perſonæ tantum, nulla habita patrimonij contemplatione, ut quando imponitur præſtatio per capita, vt in l. ætatem. ff. de cenſibus. l. 1. C. de anno. & tribu. & ibi in rub. lib. 10. quandoque imponitur perſonæ habita contemplatione patrimonij, vt quando imponitur per ſolidum, & libram, ſoluti eſt collecta. ut in l. reſcripto. in fi. ibiq; Bart. ff. de muner. & honorib. & latius traditur per ipſum Bar. in d. l. vnica. ibi venio ad ſecundũ, & quandoque imponitur rebus, nulla habita cõtemplatione perſonæ, vt ſunt tributa, quæ rei propter rem ipſam imponuntur ſecundum Salic. in d. l. fi. C. ſine cenſu, & reliq. & per glo. in d. rub. C. de anno. & tribu. ibique Bar. & Bartol. in d. l. reſcripto. in fi. & per gloſ. in rub.
10 muner. patrimon. & † hoc etiam genus muneris triplex, nam quandoq; indicitur ipſi rei de eo, quod eſt in ipſa re faciendum, ſeu ad ipſam rem, ſecundum quod habetur. in d. l. fi. §. patrimoniorũ. cũ ſeq. de muner. & honor. & ut exemplificat Bar. in d. l. vnica. in uerſi. venio ad tertium, quãdoq; imponitur rei de eo, qđ non fit in re, nec ex ipſa re, nec percipitur in re, nec ex re, ſed eſt omnino extra, vt quãdo debet certa penſio pecuniæ annuatim præſtari, quæ pecunia ex re ipſa non percipitur. ut in d. l. patrimoniorum. cũ ſequen. & in l. penul. C. de praed. veter. quandoq; imponitur de eo, quod ex re ipſa percipitur, ut qđ detur certa pars fructuũ ſingulis annis, vt in l. hactenus. in fi. ff. de uſufru. l. 1. C. de impo. lucr. deſcrip. lib. 10. l. modios. C. de ſuſcep. & propo. & vt habetur per Bar. & Ang. in d. l. unica. Sed non poſſe alienare abſq; licẽtia nõ dicitẽ onus, ĩ quo maximè & principaliter ſumptus poſtuletẽ, ſeu nõ expedit principaliter ſumptibus patrimonij, uel dãnis adminiſtrantis, ergo nõ dicitẽ eſſe onus, ſeu munus patrimonij

12 Nec etiam dicitur eſſe onus mixtum, † quod eſt onus
perſonarum ſumptu patrimonij. l. munerũ. §. mixta.
cum ſequen. ff. de muneribus, & honoribus. & ha-
betur Bart. & Angel. in d. l. C. de mulier. & in quo
loco ſecundũ Sali. dicitur, quod in labore perſonę,
& ſumptu conſiſtit, ut ꝙ quis uadat perſonaliter cũ
paleis, & cũ bobus, uel ad exercitũ cũ equo, uel ꝙ
lapides ad caſtrum conducat, ut inquit Sali.
in d. l. ſine cenſu. uel reliq. & Cyn. in d. l. uolunta-
riæ. Et ex ꝑdictis patet, hoc onus nõ alienãdi abſq;
licentia non habet onus perſonæ cum ſumptu, & dã-
no patrimonij. Non dicitur etiam † onus, ſeu munus
ordinarium, nec extraordinarium, ſecundum qđ ca-
pitur, & declaratur per Bart. & Ang. in d. l. unica. & ꝑ
Salic. in d. l. fin. in fi. & per Cyn. in d. l. uoluntariæ. Sed
per laudum tum Regienſes facti fuerunt immunes,
& exempti ab illis oneribus, & muneribus, quæ dicũ-
tur eſſe perſonalia, ſeu realia, ſeu mixta, aut ordina-
ria, uel extraordinaria, & ſic ab oneribus, quæ propriè
munera eſſe dicuntur iuxta d. l. munus tribus. & l. mu-
nus propriè. ff. de uerbor. ſignificatio. & non ab illis
oneribus, quæ largè, & impropriè dicuntur onera, &
ſub prædicta munerum, ſeu onerum diſtinctione nõ
comprehenduntur, ergo ſub uerbis, ſeu diſpoſitione
dicti laudi onus illud de non alienando abſque licen
tia comprehendi non dicitur. ¶ Præterea & ſecun-
13 do † prohibitio de non alienando in forenſem abſq;
licentia magis dicitur eſſe interdictio, ſeu prohibitio,
iniquitas, & iniuria, quàm onus, ſeu grauamen. d.
l. non uſque adeò, ibi quia iniquum eſt ingenuis ho-
minibus non eſſe liberam rerũ ſuarum alienationẽ,
& d. l. dudum ibi. ſed quia hæc grauis uidetur iniuria,
& d. §. per traditionem ibi. nihil enim tàm conue-
niens eſt naturali æquitati, quàm uoluntatem domi-
ni uolentis rem ſuam in alium transferri ratam habe
ri, cuius contrarium dicetur eſſe iniquitas quæ-
dam, cum iniquitas ſit contraria æquitati, ut proba-
tur in dicta l. non uſque, & d. §. per traditionem ſimul
iunctis, et ideò infertur, ꝙ ſtatutum, per quod libera
alienandi facultas eſt interdicta, nõ dicitur onus, ſeu
grauamen, ſed potius iniquitatem, & prohibitionem
liberæ uoluntatis cõtinere: ergo ſub uerbis dicti lau
di huiuſmodi iniquitas, & ꝓhibitio libertatis alienã-
14 di comprehendi non dicitur, † quia cui non conue-
niunt uerba, diſpoſitio quoque non conuenit. d. l. 4. §.
toties. ff. de damno infect. Bald. in l. 1. colum. 3. C. ſi qs
omnino teſtamen. & l. ſi ſeruum. §. nõ dixit prætor.
ff. de acquiren. hæredita. cum ſimilibus. ¶ Tertio quã
uis non poſſe liberè alienare dicatur eſſe grauamen,
ſeu iniquitas, & ꝯſequenter largè, & impropriè, onus
15 dici poſſit, ut ſupra, † tamen in caſibus à iure, ſeu ſta
tuto prohibitis, in quibus quis bona propria liberè uẽ
dere, & alienare prohibetur, non dicitur eſſe iniqui-
tas, & conſequenter nec onus, ſeu grauamẽ, ut eſt
textus clarus in d. l. dudum. in finalibus uerbis, qui ex
cipit hunc caſum à prædictis, & conſequenter quòd
tunc nec grauamen, nec iniuria dicatur, & hoc uolũt
ibi Bal. & alii. & glo. expreſſè in d. l. non uſque. in uer-
bo alienationem, quæ intelligit illum textum, uideli
cet iniquum eſſe non habere liberam rerum ſuarum
alienationem in caſibus, & modis ſolitis, ſecus in ca-
16 ſibus ꝓhibitis, ut in fundo dotali, & ſimilibus. Sed † in
caſu noſtro non dicitur ſimpliciter, & generaliter eẽ
prohibita alienatio, ſed in certum genus perſonarũ,
uidelicet in forẽſes, & hoc ex diſpoſitione ſtatuti, qđ
dicitur eſſe lex, & ius commune in loco. l. omnes po-
puli. ff. de iuſtitia, & iure. §. ius autem ciuile Inſtitu. de
iure natur. gentium, & ciui. ergo huiuſmodi prohibi-
tio nõ dicetur iniquitatẽ aliquã continere, & conſe-
quenter nec onus, ſeu grauamen, ut in d. l. dudũ. & in
l. 1. C. nõ licere habit. lib. 11. iuncto. c. erit. autem lex.
4. diſtinct. tum quia lex, ſeu ſtatutum hoc ſtatuit cap.
qui peccat. 23. q. 4. & arg. l. gracchus. ff. de adulteriis.
cum ſimilibus, tum quia hmõi prohibitio nõ dicitur
eſſe generalis, ſed ſolũ quoad certũ genus perſona-
rum, & quoad bona immobilia, quo fit, ut huiuſmo-
di diſpõ, ſeu prohibitio nõ debeat dici iniqua, nec re-
probata, ſeu oneroſa, ſed potius æqua, & iuſta, ut in d.
17 l. 1. & argõ eius, † ꝙ dicit de conditione nuptiarũ ꝓ-
hibitiua, quæ ſi generaliter uiduitatem inducat, dr̃ ini
qua, & inhoneſta, onuſq; & grauamẽ continere, ſi ue
rò inducatur uiduitas ſolũ reſpectu certi loci, ſeu cer-
tæ perſonæ, uel certi generis perſonarum, tunc nõ di
citur eſſe iniqua, nec inhoneſta, nec oneroſa ex quo ĩ
aliis locis, & cũ aliis perſonis non prohibitis nuptiæ
contrahi poſſunt, ut eſt tex. notabilis in l. ſed ſi. in fi. cũ
l. ſequen. quæ incipit cũ ita legatũ ſit, & cũ l. ſequen.
ff. de conditio. & demonſt. ibique Bar. & doct. ¶ Nec
ꝑdictis obſtant uerba laudi, per quod Regienſes facti
fuerunt exempti, & immunes ab omnibus, & ſingu-
lis factionibus, oneribus, & grauaminibus quomodo
cunque, & qualitercunque nuncupatis tàm realibus,
quàm perſonalibus, ſeu mixtis, ordinariis, ſeu extra-
ordinariis, & aliis quibuſcunq; tàm impoſitis, quàm
imponendis quomodolibet pro quibuſcunq; eorum
bonis &c. Ex quibus uerbis generalibus, multumque
prægnantibus nõ ſolũ uidentur cõprehẽſa onera ſeu
munera, quæ ſub diſtinctione munerũ, & onerum ꝓ-
priè ſumptorũ, de quibus ſupra, cadunt, & comprehẽ
duntur, ſed ẽt alia quæcunque grauamina, & onera
im ꝓpriè, & generaliter ſumpta, ac cuiuslibet ſpeciei,
& de quibus ẽt multum dubitari poſſet, an dicerentur
eſſe onera, ſeu grauamina, & propriè, ut infertur ex
illis uerbis uniuerſalibus geminatis, & aliis quibuſcũ
que tàm impoſitis, quàm imponẽdis quomodolibet,
iunctis illi ſubſtantiuo oneribus, & grauaminibus, ꝑ
tex. cum ibi no. per Bart. in l. baliſta. ff. ad trebellianũ:
quia reſpondetur primo, ꝙ huiuſmodi prohibitio de
non alienando in forenſes abſque licentia non dici-
tur eſſe quoquo modo onus, ſeu grauamen, cum nul-
lam contineat iniquitatem, ut iam dictum eſt: & ideo
nullo mõ cõprehendi poteſt ſub uerbis laudi quantũ
cunque uniuerſalibus, geminatis, & prægnãtibus. Se-
cundo reſponderi poteſt, ꝙ uerba prædicta laudi quã
tumcunque uniuerſalia, & prægnantia ita ſe non extẽ
dũt, ut comprehendant huiuſmodi prohibitionẽ de
non alienando in forenſes abſque licentia, ſed ſolum
comprehendunt onera, & grauamina, q̃ propriè dicũ
tur munera iuxta d. l. munus propriè. & d. l. munus tri
bus. & per totũ. ff. de muneribus, & honoribus. cũ ſimi
libus, ut colligitur ex aliis uerbis in dicto laudo appo
ſitis ibi tàm realibus, quàm perſonalibus, ſeu mixtis,
ordinariis, ſeu extraordinariis, & illa uerba uniuerſa-
lia, multumque prægnantia, & aliis quibuſcunq; tàm
impoſitis, quàm imponendis debent intelligi, ut ſub
eis comprehendantur illa onera, & grauamina,
quæ propriè munera dicuntur, & ſunt alterius ſpe-
18 ciei, & generis: quoniam † ultra dictas ſpecies mu
nerum, quòd aliqua ſint perſonalia, aliqua realia,
aliqua mixta, aliqua ordinaria, & aliqua extraordi-
naria, dantur etiam aliæ ſpecies, quæ aliter nomi-
nantur, quia aliqua munera dicũtur publica, aliqua
priuata, & aliqua ciuilia. l. honor. §. 1. l. munerum in
principio. & in §. penultimo. ff. de muneribus, & ho-
noribus, & per Cynum in d. l. uoluntariæ. ubi multas
ſpecies, multaq; genera munerũ, quæ onera dicũtur,
ponit, & argu. d. l. munus tribus. Et hæc ſuadentur etiã
ex aliis uerbis laudi, ad quæ illa uerba uniuerſalia, &
geminata referuntur, ut ſunt ea, ibi tàm impoſitis, q̃
imponendis quomodolibet ꝓ quibuſcunq; eorũ bo-

nis immobilibus,& rebus quibuſcũq; præſentib. &c.
per quæ uerba illa, uel aliis quibuſcunque, reſtrin-
guntur ad alia quæcunque onera, & grauamina,quæ
eſſent pro quibuſcunq; bonis, & rebus impoſita, uel
imponēda. Sed ꝙ ſubiecti iuriſdictioni dominorum
Nuuolariæ, & Bagnoli non poſſint in forenſes ſine li
centia alienare, nō dicitur eſſe onus impoſitum pro
bonis, & rebus in loco dictorũ caſtrorum poſitis, ut
ex prædictis colligitur, ergo &c. ¶ Quarto principa
liter, ꝙ per laudum ſtatutum prædictum nō dicatur
correctum, ita oſtenditur, nã & ſi per contractũ prin
cipis, ſeu alterius poteſtatem legis condendæ, ſeu ſta
tuti faciendi habentis lex, ſeu ſtatutum præcedens
corrigi poſſit ex eo, ꝙ cõtractus eius uim legis habet,
ut in d. l. Cæſar. & ibi Bar. & Roma. ff. de publica. iun-
ctis iis, quæ ſupra in principio adducta fuerũt, tñ ꝑ lau
dum lex, ſeu ſtatutum nullo modo corrigi poteſt, tũ
19 quia † laudum non fuit latum ab ipſis ſuperioribus
habentibus poteſtatem legis condendæ, ſed ab aliis
inter ipſos ſuperiores, & ad hoc, ut ſententia, & cõſe-
quenter laudũ uim legis, ſeu ſtatuti habere dicatur,
requiritur, ꝙ ferat̃ ab ipſo principe, uel ſuperiore in-
ter alias perſonas cauſa cognita, iuriſq; ordine ſerua-
to, ut in c. in cauſis. cum ibi nota. de re iudica. l. fi. C.
de legibus, ergo in caſu noſtro cum non fuerit latum
à ſuperioribus, ſed ab alio ĩter ſuperiores, laudũ uim
20 legis, ſeu ſtatuti habere dici non pōt: tum quia † lau-
dum nō dicitur eſſe ꝯctus ēt poſt emolongationem,
propriè loquendo, ut eſt tex. in l. cũ antea. §. 1. ibi ex-
21 ceptionem ueluti pacti. C. de arbitris. Et ꝙ † laudum
nō dicatur cõtractus ēt largè, & impropriè loquēdo,
ſed potius iudicium, ſeu ad inſtar iudicij, probatur ex
tex. in l. 1. ff. de arbitr. iunctis iis. quæ habẽtur per Bar.
in l. ſi ſocietatem. §. arbitrorũ. ff. pro ſocio. in 1. q. ex-
tra glo. ubi facit differentiam inter laudum arbitri, &
22 laudum arbitratoris, & concludit, † laudum tunc eſſe
quandam tranſactionem, & ſic contractum, quando
fuit ab arbitratore latum, quia ſemper arbitrator ſup
contractu aſſumitur, ſecus ergo eſt in laudo lato ab
arbitro, qui de iure ſecundum ordinem iudiciarium
23 iudicare debet. Præterea † laudum etiã, quod fertur
ab arbitratore, quamuis largè, & impropriè dicatur
tranſactio, & ſic cõtractus, ut uoluit Bal. in rubr. C. de
rerum permutatio. in finalibus verbis. et habetur per
Bart. in auth. ſi uerò. C. de iudiciis, & per Alexan. in l.
ſciendum. ff. de verb. obliga. tamen propriè, & ſtrictè
loquendo non poteſt dici tranſactio, neque contra-
ctus, ut colligitur ex iis, quæ in terminis uoluit Bar. in
l. quod ſi epheſi. in fi. ff. de eo, quod certo loco. & in
d. §. arbitrorum. in d. 1. quæſt. ibiq; Alex. in apoſtill. &
faciunt not. per Bald. in l. fi. in 1. oppoſitio. C. de con-
24 trahen. emptio. ergo infertur, † quòd per laudum ab
alio latum inter ſuperiores, ſiue ſit latum ab arbitro,
ſiue ab arbitratore, non dicatur lex, ſeu ſtatutum præ
cedens corrigi, tum quia non poteſt dici uim legis,
ſeu ſtatuti habere, tum quia ſaltem propriè loquēdo
non dicitur eſſe contractus ipſius ſuperioris per præ
dicta: & ſtatutum, ſeu lex tollitur per legem, ſeu ſtatu
tum contrarium, ſeu per conſuetudinem aduerſam.
§. ſed naturalia Inſtitut. de iure naturali, gentium, &
ciui. cum ſimilibus ibi nota. aut per ꝯctum principis,
ſeu ſuperioris propriè ſumptum, quia eius cõtractus
propriè ſumptus uim legis habet d. l. Cæſar. cũ ibi no.
¶ Vltimo hæc opinio ſic ſuaderi, & corroborari po-
25 teſt, † nam per laudum dicitur data immunitas, &
exemptiò Regienſibus, per quam ipſi ab illis oneri-
bus releuentur, q̃bus fieret, quominus poſſent bona
poſita in locis ſuppſitis dominis de Gonzaga pacificè
poſſidere, & quietè illis gaudere: & ſic per laudum eſt
data exemptio ab oneribus ad effectũ, ut Regienſes

poſſint bona ſua, ut ſupra, poſita poſſidere pacific[illegible]
liſq; gaudere, & uti abſq; moleſtia, ut colligitur [illegible]
lis uerbis laudi, quæ ad prædicta omnia referun[illegible]
ipſa bona pacificè poſſidere, & gaudere. Sed aliud
pacificè poſſidere bona, & gaudere, ut loquit[illegible]
& aliud liberè poſſe bona in alium abſq; licentia [illegible]
rius transferre, ſunt. n. hæc inter ſe penitus [illegible]
immò aduerſa, q̃a primum innuit, q̃d quis pro [illegible]
na retineat, & illis ſine moleſtia, & quietè ut[illegible]
pacificè poſſideat, ut in c. cum olim. de dolo [illegible]
ma. & in c. fi. ne præla. uices ſuas, ſecundũ [illegible]
contrarium infert, ꝙ quis bona pro ſe n[illegible]
nec poſſideat, nec illis utatur, ſed ea in al[illegible]
rat, & alteri ad gaudendum, & poſſidend[illegible]
arg. d. §. per traditionem. cum ſimilibus: erg[illegible]
ꝙ laudum non poteſt intelligi de exemptio[illegible]
ſa ab huiuſmodi onere, & grauamine de nō a[illegible]
do, de quo in ſtatuto, & conſequenter in ho[illegible]
non dicitur per laudum correctum, nec illi d[illegible]
propter illa uerba laudi uidelicet, & ipſa bona [illegible]
26 cè gaudere, & poſſidere, ultimo loco poſita, [illegible]
uerba oĩa præcedentia uniformiter reſpiciunt [illegible]
eodem quodãmodo uerbo regantur, & ſint [illegible]
nexa, arg. eorũ, quæ habentur per Bar. in l. [illegible]
erit. ff. ui bon. rap. & in l. talis ſcriptura. in fi. ff. de [illegible]
1. l. fi. ibiq; Bar. ff. de reb. dub. l. ſi ſeruus. plurium. ff. [illegible]
leg. 1. cũ gl. & c. ſecũdo requiris. ibiq; doc. [illegible]
¶ Et ſequẽdo hanc concluſionẽ, ſupereſt, ut ad [illegible]
in ꝯrium reſpondeatur, quibus ex iam dictis reſpõ[illegible]
ſum apparet, nã ex iis, quæ ultimo loco dicta fuerũt,
cõſtat reſpõſum eſſe primo fundamẽto. Secũdo quo-
que argumẽto (dum dicebatur, ꝙ prohibitio de non
alienãdo in forẽſes ſine licentia dominorũ dicatur e[illegible]
ſe onus impoſitũ à ſtatuto propter bona, ſeu in bonis,
ergo exemptio cõceſſa per laudũ ab oĩ onere [illegible]
do dicitur, ad hmõi onus ēt extendit̃ per ſupra dicta)
pleniſſimè reſpõſum eſt ex iis, q̃ ſupra ſunt dicta in [illegible]
mo, ſecundo, & tertio argumẽto facto pro illa parte,
quã tenui, ꝙ per laudum nō dicatur ſtatutum præ-
ctum ſublatũ, neq; correctum. Et hæc quoad primum
dubium ſufficiant. ¶ Secundum dubium, ſuper quo,
ſtante cõcluſione ſupra in primo dubio facta, [illegible]
dum eſſe nō puto, eſt, poſito, ſed nō conceſſo, ꝙ pro-
hibitio de non alienando, de qua in dicto ſtatuto, di-
catur onus, ſeu grauamen tale, ꝙ cõprehendatur ſub
uerbis laudi, & cõſequenter ſtatutum dicatur per lau-
dum correctum, ita ꝙ per illud etiam ab hoc onere
exemptio, & immunitas dicatur cõceſſa, & non ob-
ſtante diſpoſitione dicti ſtatuti Regienſes poſſint li-
berè eorum bona, ut ſupra, poſita uendere, & alienare
re abſq; licẽtia dominorũ de Gonzaga, vtrum [illegible]
modi exemptio, & immunitas ab hoc onere [illegible]
laudum cõceſſa extẽdatur ad bona per Regien[illegible]
laudum in dominio, & diſtrictu dictorũ dom[illegible]
de Gonzaga empta, & acquiſita. Et extendi, [illegible]
27 cto præſuppoſito, † concludendũ eſſet, q̃a p[illegible]
data fuit Regiẽſibus ĩmunitas ab oneribus [illegible]
ſeu imponendis pro quibuſcunq; eorũ bo[illegible]
tibus, ac futuris, per quæ verba comprehend[illegible]
illa bona, quæ poſt laudum fuerunt ipſis Regien[illegible]
acquiſita, arg. l. fi. cũ ibi not. C. quæ res pig. obli. [illegible]
ubi ſub generali hypotecha omniũ bonorũ præſen[illegible]
& futurorũ cõprehenduntur ēt poſt obligationẽ [illegible]
tractã acq̃ſita, & faciũt ea, q̃ in ſimili voluit Bar. [illegible]
& cõiter alij in l. ſtipulatio hoc modo. ff. de verb. [illegible]
& ĩ l. fi. C. de pact. ubi donatio oĩum bonorũ præſen[illegible]
& futurorũ, nulla facta reſeruatione alicuius re[illegible]
q̃titatis, nō ualet, quia per eam libera teſtãdi facu[illegible]
aufertur, cũ ēt dicerent̃ donata illa, quæ poſt dona[illegible]
nem factã eſſent ꝑ donatorẽ acquiſita, at facta [illegible]
uatio[illegible]

ratione alicuius partis,ſeu quantitatis donatio tene-
retur quod bona ẽt expoſtfacto acquiſita propter illa
uerba bona futura; cum de quantitate reſeruata do-
nans ſaltem teſtari poſſit,ut ibi. Ita dicendũ eſt ẽt in
caſu noſtro, ꝙ propter illa verba pro quibuſcunq; eo
rum bonis præſentibus,ac futuris,dicatur data hmõi ĩ-
munitas reſpectu bonorum,quæ poſt laudũ latũ fue-
runt per Regienſes à ſubditis dominorũ prædictorũ
acquiſita.Et hæc uera eſſe arbitror,præſupponẽdo,ꝙ
per laudum dicatur Regienſibus data immunitas ẽt
reſpectu illius oneris, & grauaminis de non alienan-
do in forenſes ſine licẽtia.Sed qm̃ contrariũ eſſe om-
nino uerius exiſtimo,ut latius ſupra dixi in primo du
bio,iõ uana,& fruſtratoria eſt dubitatio. ¶ Venio ita
que ad tertium dubiũ,quod maiorẽ videtur difficul-
tatẽ cõtinere,ſtante ſtatuto,ꝙ bona immobilia poſi-
ta in diſtrictu dominorum de Gonzaga non poſſint
in forenſem,uel in perſonã non ſubiectam ſtatutis,&
ordinamentis dictorum dominorum, uel nõ ſubeun
tem onera cum communi eorundẽ alienari,aut trãſ-
ferri directè,uel indirectè,aliquo titulo inter uiuos ẽt
per dotis dationem,& donationẽ,uel in ultima uolũ
tate ẽt per hæredis inſtitutionẽ,ac ẽt ab inteſtato, fa-
cto,uel non facto teſtamento , vtrum filię Frãciſci de
Camana ex Caſtro Bagnoli oriundi,qui Regium mi
grauit,illucque domicilium iam diu tranſtulit, & ibi
deceſſit ab inteſtato,ſuperſtitibus dictis filiabus ex ci
uitate Regij oriundis, & in illa ſemper domiciliũ ha-
bẽtes poſſint ut hęredes ſuccedere in bonis immo
bilibus paternis exiſtentibus in territorio dictorum
dominorum:& poſſe ſuccedere,uidetur dicendũ,nõ
28 obſtante ſtatuto prædicto,†quod nunquam publica-
tum fuit,nec moribus utentium receptum , & iõ nõ
ſeruandum ad præiudicium alicuius.arg. tex.in auth.
ut factæ nouæ conſtitu.col.5.& ibi gl.§.leges.cum ibi
not.ꝑ.ſi.& habetur in c.nouerit.de ſenten.excõ. cũ
ſi.allegatis per ſcriben.in c.2.de conſtitu. ¶ Secundo
præſuppoſito ẽt illud ſtatutũ fuiſſe publicatũ, & mori
29 bus utentium receptum,ac approbatum,tamen† po
ſtea ſcientibus,& tollerantibus dominis,contrarium
fuit obſeruatum,& conſequenter dictum ſtatutũ fuit
per contrarium uſum ſublatum.arg.c.fi. extra de con
ſuet.& habetur per Bar.in procem. ffõrũ,in §. & an-
tea per Cy.& Bar.in l.fi.C.de iure domin. impetrã.&
not.c.in iſtis.4.diſt.¶ Præterea, & tertio videtur di-
ctum ſtatutũ filiabus prędictis multiplici reſpectu nõ
aduerſari,primo quia ſtatutum loquitur de forẽſibus
& de non ſubditis ſtatutis, & de iis , qui in communi
30 dictorum dominorum onera non ſubſtinent:at† præ
dictæ filiæ non ſunt forenſes , ſed originariæ, atten-
ta origine paterna , quam ſequuntur,ut in l. aſſump-
tio.§.filius.ff.ad municip.& l.filios.C. de municip. &
31 origin.lib.10.†nec non ſubiectæ ſunt ſtatutis Bagno-
li ratione originis,quia illius ratione poſſunt ibi con
ueniri.l.incola,la 1.ff.ad municipa.iuncta l. ciues.C.
32 de incolis lib.10.&†conuertũtur forum ſortiri,ac ſta
tutis ſubiici.c.fi.de conſtit.in 6.Bar.in l.omnes popu-
li.ff.de iuſt.& iure,& l.fin. C. de iuriſd.omn.iud.Item
33 †cum habeant bona in dicto territorio Bagnoli,ut in
facto præſupponitur,dicuntur ſubiectæ oneribus ſal-
tem patrimonialibus dicti loci.l.unica. C. de mul. &
in quo loco, in fin.lib. 10. etiam ſi alibi nuptæ eſſent,
ut ibi,& facit id qđ uoluit glo.in l.qui neq;.C.de inco
lis lib.10.gl.& Bar.in l.libertus.§.ſola. ff.ad municip.
34 & l.forma.§.qui uerò.ff.de cenſibus.Vnde† uel conſi
derata origine ſua,quam ex origine patris ſortiũtur,
tenentur ad onera etiam perſonalia in dicto loco Ba
gnoli.l.1.l.filios.& l.fi.C.de mun.& origi.lib. 10. Bar.
poſt gl.in d.l.aſſumptio. §. filius. uel conſideratis bo-
nis,quæ in dicto loco habent,dicũtur ẽt ſubiectæ one

ribus dicti loci,ut ſupra,per tex.in d.l. unica.& ꝑ Bar.
in d.§.filius.ergo in illis per ſtatutum prædictum non
dicetur prohibitum alienationem fieri, neq; ipſæ di-
centur prohibitæ ex teſtõ , uel ab inteſtato ſuccedere
in bonis poſitis in territorio Bagnoli, cum uerba ſta-
tuti prohibitiua ad filias dicti Frãciſci nõ adaptẽtur,
quinimmò uideantur permittere ipſas poſſe ſuccede
re. arg.l.hos accuſare.§.omnibus.ff.de accuſatio.& l.
4.§.toties.ff.de damno infecto. ¶ Quarto per ſtatutũ
eſt prohibita illa alienatio,ſeu uendõ,aut ſucceſſio,ꝑ
quã bona immobilia , & dominiũ illorũ in forenſes
transferri dñr, ut expreſsè colligiꝰ ex uerbis ſtatuti, q̃
35 ſunt ſtrictiſſimè, & propriè intelligenda,cum† ſtatu-
tum hmõi ſit ualde iniquum,& à regulis iuris cõmu-
nis exorbitãs, & odioſum. arg.d.l.non uſq;.d.l.dudũ.
Bal.in l.fi.in fi.C.communia de leg. per tex. in l. 1.C.
36 nõ licere habit.lib. 11.cum ſi.ſupra allegatis:&† ideò
multum reſtringẽdũ. arg.c.in noſtra. cum ibi not. de
iniur.& dam.dat.c.quæ à iure. de reg.iu.in 6.l.quicqd
aſtringẽdæ. ibiq; Bar.ff.de uerb.obli. l.ſi uerò.§.de ui
ro,cum materia.ff.ſol.matr.& in terminis dicti ſtatu-
ti ita uoluit Bal.in d.l.fi.& Doct. poſt Bar.in l.ſi ita qs.
§.ea lege.& ibi Imo.in antepe.& pen. col. ff. de uerb.
37 obli.Sed† in filios,ſeu filias, quæ filiis non extantibus
ſuæ dicuntur, & ſuccedunt iuxta ea, quæ habentur in
l.maximũ vitium.C.de lib.præter. & in l. Gallus. §.&
quid ſi tantũ.ff.de lib.& poſthu.bona paterna non di-
cũtur transferri , nec dominium illorũ ipſis de nouo
acquiri,ſed in eos,ſeu in eas illud cõtinuari,& ſola bo
norũ adminiſtratio dꝛ trãsferri, quia in uita patris do
mini quodãmodo dicuntur,ut eſt tex.in l.in ſuis.ff.de
liber.& poſthu.iunctis ijs,q̃ ibi dicunꝰ per Doct.maxi
mè per Ang.quicquid ibi dixerit Alex.Cũ itaq; ſtatu-
tũ in caſu noſtro loquatur de ſimplici trãſlatione,de-
bet intelligi de illa,q̃ ſimpliciter,& propriè eſt trãſla-
tio,non aũt de illa,q̃ aliquo reſpectu poteſt dici cõti-
38 nuatio, quia †talis non poteſt dici propriè bonorum
tranſlatio, cum ſimpliciter nõ dicatur tranſlatio, ſed
ſecundũ quid. argu.l.hoc legatũ.ff. de leg.3. uel ſaltẽ
nõ dꝛ ſimplex bonorũ,ſeu dominij trãſlatio, ſed mix-
ta,uidelicet tranſlatio,& cõtinuatio.d.l.in ſuis. cũ ibi
39 not.ergo †non debet huiuſmodi tranſlatio,& domi-
nii cõtinuatio cõprehendi ſub ſtatuto odioſo,& exor
bitanti,in quo ſimpliciter de bonorũ tranſlatione mẽ
tio fieret,tũ quia in ſtatutis odioſis,& exorbitantibus
caſus mixtus non cõprehenditur ſub ſimplici ad tra-
dita per Bar.& Doct.oẽs in l.2.in prin.ff.de uerb.obli.
tũ quia ſi ita ſtatutũ intelligeretur,ſequereꝰ abſurdũ,
& inconueniens,ac unũ ualde odioſum, ꝙ filiæ, quæ
ſunt ſuæ hæredes,& in uita patris quodãmodo domi-
næ,à ſucceſſione paterna excluderenꝰ,quod eſſet ual
de iniquum , & ꝯ naturalẽ rationem. l. cũ ratio. ff.de
bon.damna.l.ſcripto.in fi.ff.unde lib.& ita intelligen
do ſtatutũ magis odioſum effici diceretur ad ea, quæ
habentur per Bald.in l.fi.C. qui ad liber. peruen. non
poſ.ergo ne ipſæ filiæ damnũ indebitè patiantur , ſta-
tutũ debet ad alias perſonas reſtringi, in quibus ſim-
pliciter eius uerba uerificarẽtur,& in quas propriè, &
ſimpliciter tranſlatio bonorum per ſucceſſionẽ ex te
ſtamento,uel ab inteſtato fieri diceretur,qm̃ diſpoſi-
tio ſemper ita eſt intelligenda, ut minus præiudicet ,
& grauet,quã fieri poſſit.c.in his.& c.dudum.cum ibi
not.extra de priuileg. & cap.ſuggeſtum. de decimis.
40 ¶ Quinto pro hac concluſione †videtur deciſio Bar.
in l.imperatores.§.item reſcripſerunt.ff.ad municip.
ubi in terminis huius ſtatuti prohibẽtis alienationẽ,
ſeu uenditionem fieri in forenſem,quærit,an mulier
oriunda in loco ſtatuti , ſi alibi ſit nupta , & ſic ali-
bi incolatum , & domicilium habuerit , poſſit eme-
re bona prohibita uendi forenſi , & poſſe concludit ,

nam ex quo eſt originaria dicti loci, non dicitur forẽ
ſis, & conſequenter non eſt ſub prohibitione ſtatuti
41 cõprehenſa, quia † mulier p nuptias alibi contractas
ſolum quoad ea, per quę poſſet à ſeruitiis maritalibus
retrahi, & ſeparari, originem mutat, quo verò ad alia
illam retinet, nec mutat. Sed in caſu noſtro filiæ dicti
Franciſci originaliter dicuntur eſſe de territorio Ba-
gnoli attenta origine patris, qui ex Bagnolo dicitur
oriundus per prædicta, & per ea, quę habentur p Bar.
in d.l.aſſumptio.§.filius. in l.filios. & l. origine.cũ gl.
C.de municip.& origin.lib. 10.ergo non dicẽtur pro
hibitæ poſſe ſuccedere, nec per ſtatutũ dicetur inter-
dictum, quominus in eas alienatio, ſeu tranſlatio fie-
ri poſſit.¶ Vltimo adduco text. in l.fi.C.de municip.
42 & origin.lib.10.† vbi ad effectum, ne quis munera ſu-
beat, non põt per domicilium, & incolatum mutare
originem, quin tanquam originarius loci, in quo ori
ginem, uel propriam, uel paternã trahebat, teneatur
ad onera, ad quæ originarij tenentur: ergo in caſu no
ſtro dictę filiæ non poſſunt dici deſiiſſe eſſe origina-
rię Bagnoli propter incolatum, & domiciliũ, quod
ſemper in ciuitate Regij habuerunt, & conſequenter
tanquam originariæ, & ciues Bagnoli poterunt in bo
nis paternis poſitis ĩ dicto territorio ſuccedere.¶ Sed
prædictis non obſtantibus, contrariam partem uerio
rem eſſe arbitror ex infra dicẽdis. Primo quia ad hoc,
ut quis à ſucceſſione bonorum poſitorum in territo-
rio Bagnoli ex teſtamento, uel ab inteſtato excluda-
tur, requiritur, uel ꝙ ſit forenſis, uel ꝙ ſit perſona ſta
tutis non ſubiecta, & quæ onera in cõi Bagnoli non
ſubſtineat, ſed dictę filię Franciſci uerè, & propriè sũt
forẽſes, & ſunt perſonæ non ſubiectæ ſtatutis, nec ſub
ſtinent onera in cõi Bagnoli, ergo ſucceſſionis bono
rum immobilium ex teſtamento, uel ab inteſtato in-
capaces eſſe dicẽtur: Maior argumenti conſtat ex ver
43 bis ſtatuti, minor autem ita probatur. Nam † ille verè,
& propriè dicitur forenſis alicuius loci, qui non eſt
natus in loco, ille uerò, qui natus eſſet, non dicitur ꝓ-
priè forenſis: ergo origo propria eſt illa, quæ facit quẽ
propriè dici non forenſem, niſi enim ſit natus in loco
& propriam in loco non habuerit originem, dicitur
propriè forẽſis, ut colligitur ex iis, quę uoluit Pau. de
Caſt. in conſil. 308. ſecundum numerũ meum incip.
uidetur dicendum, uol. 1. & eſt de mente Bar. in l. Im
peratores.§.item reſcripſerũt. ff. de muneribus, & ho
noribus. ubi mulier originaria alibi nupta non effici
tur forenſis, quia non ſimpliciter deſinit eſſe origina-
ria. Vel ſaltem largè loquendo forẽſis dicitur, qui eſt
incola, & habitator in loco, hoc eſt qui domicilium
habet, & maximè ſi ibi munera, & onera ſubeat, ut eſt
ẽt de mente Pauli de Caſt. in d. cõſilio, & habetur cla-
rius per Alex. in conſi. 120. incip. viſo proceſſu inquiſi
tionis. in 3. colu. volu. 2. per plura, quæ ipſe ibi allegat.
Sed dictæ filiæ non fuerunt natæ Bagnoli, nec Nuuo-
larię, & ſic non ſunt ex illo loco origine propria oriũ
dæ, ſed ex Regio, ubi ſemper, & continuè habitarunt,
ut in facto præſupponitur, ergo reſpectu Bagnoli, &
44 Nuuolarię dicuntur eſſe forenſes. Et † quamuis fortè
poſſent dici originariæ Bagnoli, attenta origine pa-
tris, quã, ut ſupra, ſequũtur, per text. in d. l. aſſumptio.
§.filius. & ibi Bar. & in d.l.filios. & in d.l.fi.C.de muni
cip. & origin. lib. 10. cum ſim. tamen illud procedit
quoad hoc, ut quis dicatur oriũdus, ſeu originarius,
ut in locis, & iuribus præallegatis, ſed nõ quoad hoc,
ut non dicatur forenſis, nam tunc requiritur, uel pro
pria natiuitas, uel ſaltem habitatio, per quam domici
lium dicatur tranſlatum ad tradita per Pau. de Caſtr.
in d. conſil. 308. & per Alex. in d. conſi. 120. uel dicen-
dum eſt, ꝙ filius ſequitur riginẽ patris taliter, ꝙ dici
tur ciuis illius loci, in quo pater habuit riginẽ, ut ſu
pra, niſi patris origo fuiſſet deſerta per trãſlation[illegible]
domicilii ad locũ alterius prouinciæ, uel alteri[illegible]
tatis, ſeu territorij, quæ eſſent ſub imperio, & [illegible]
ctione alterius domini, uel reipublicę, ut uolu[illegible]
in auth. oĩmodo. in 5. col. uer. & unũ ſcias. C. [illegible]
pro marit. per gloſ. ſingularẽ in l. in adoption[illegible]
adoptio. & ſequitur Alex. in apoſtil. ad Bar. in [illegible]
ptio. in §. iuris prudentibus. & iudicio meo [illegible]
detur eſſe tex. in d.l.filios. ibi filios apud orig[illegible]
tris, & non in materna ciuitate, & ſi ibi nati [illegible]
do domicilijs non retineantur, ad honor[illegible]
ra poſſe compelli, explorati iuris eſt, ergo [illegible]
45 tex. † ꝙ filius ibi ſequitur originem patris[illegible]
tris, etiam ſi in ciuitate matris natus ſit, ni[illegible]
cilio ibi retineatur, & conſequenter quan[illegible]
origo, & domicilium ſimul cõcurrerent, [illegible]
origo non attẽderetur, ad quod facit etiam [illegible]
ciales. ff. de uerbo. oblig. Sed, ut dictum eſt, [illegible]
Franciſci non fuerunt natæ Bagnoli, nec ibi [illegible]
ant ſub iuriſdictione dictorum dominorum d[illegible]
zaga habitauerũt, ſed ſemper in ciuitate Regi[illegible]
& ratione natiuitatis, & ratione habitationis, [illegible]
micilii forenſes Bagnoli eſſe dicentur: quod n[illegible]
in caſu, in quo aliàs conſului, cum ultra alia ha[illegible]
ibi non concurrerent, ut uideri poteſt.¶ Quod a[illegible]
dictę filię non dicantur etiam perſonæ ſubiect[illegible]
tis, nec ſubſtineant onera Bagnoli, ſic demonſtra[illegible]
46 quia † non ſunt de territorio Bagnoli, ergo ſtatut[illegible]
lius loci non ligantur, nec illis ſubiectæ ſunt, ca[illegible]
conſtitutionibus in 6. l. extra territoriũ. ff. de iuriſdi[illegible]
omnium iudicum. Et ꝙ non ſint de territorio, [illegible]
47 quia † ibi non poſſunt conueniri, niſi ibi in[illegible]
tur, ut per Barto. in d.l. aſſumptio. §. filius [illegible]
ſens. ff. de iudi. l. relegatorum. §. non dubi[illegible]. ff.
de interdic. & relegat. iuncta l. pupillus. §. territori[illegible]
ff. de uerb. ſignifi. ubi territorium dicitur à terren[illegible]
eo quòd magiſtratus eius loci intra eos fines terre[illegible]
di, id eſt, ſummouendi ius habent: ex quo tex[illegible]
tur, illum dici de territorio, qui ibi conueniri poteſ[illegible]
Sed dictæ filiæ non poſſunt ibi conueniri, tum atte[illegible]
ta origine propria, tum attenta origine paterna, [illegible]
non ſimpliciter, ſed ita demum ibi conueniri poſſu[illegible]
ſi ibi reperiãtur, ut per Bar. in d.§. filius. tum quia per
tranſlationem domicilii, & originem propriam o[illegible]
go patris dicitur deſerta, ut dixi, ergo non dic[illegible]
de territorio illius loci, & conſequenter nec ſtatu[illegible]
illius ſubiectę. d. c. 2. cum ſimilibus. & per Bar. in [illegible]
omnes populi. ff. de iuſtitia, & iure.¶ Quod etiam [illegible]
ctæ filiæ non dicantur perſonę ſubeuntes onera [illegible]
muni Bagnoli, prout ſtatutum requirit, & loc[illegible]
demonſtratur, quia ratione patrimonii, & bo[illegible]
non tenentur ſubire onera duplici reſpectu, [illegible]
quia hæ filiæ in dicto territorio Bagnoli bona [illegible]
bent, nec habuerunt, quorum contemplatione [illegible]
48 tur onera patrimonialia ſubſtinere, † quæ en[illegible]
ſi propter bona ſubiecta, & in loco poſita im[illegible]
tur, ut in l.fi.§.patrimoniorũ. ff. de muneribus & ho-
noribus. d.l.unica. C. de mulier. & in quo loco [illegible]
nera. C. de muner. patrimo. lib. 10. Et ſi bona pa[illegible]
de quibus agitur, ſunt in dicto territorio poſita, [illegible]
non dicuntur fuiſſe harũ filiarũ tẽpore, quo ipſis he[illegible]
ditas patris fuit delata, & cõſequẽter rõne, & [illegible]
illorũ bonorũ, quę tunc nondũ erant ſua, & ſuper [illegible]
bus lis, & qõ pendet, non poſſunt dici teneri ad on[illegible]
realia, & patrimonialia eo tẽpore, quo illis hered[illegible]
fuit delata, & tranſlatio bonorũ erat in eas per ſucceſ-
ſionẽ ab inteſtato faciẽda, prout ex forma dicti ſta[illegible]
ti requiritur, uidelicet ꝙ ad hoc, ut hmõi bono[illegible]
trãſlatio in aliquẽ fieri poſſit, is tunc ſubeat oner[illegible]
49 conſequenter bona tunc in loco habeat, nã † q[illegible]

adie

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

adiecto uerbo intelligitur ſecundū tempus uerbi.l.ti
tu.ff.de milit.teſta.l.in delictis.§.extraneus.ff.de no
ual.Bart.in l.ex facto.in princ.ff.de vulg.&pupil.Se
cundū reſpectū,quia ſtatutū non conſiderat ſimplici
ter alienatio,ſeu tranſlatio fiat in perſonas non ſu-
beuntes onera realia, ſed etiam perſonalia copulati-
uè,quando,& ideò hæc duo copulatiuè debent con
currere,q; ſubeant onera realia,& perſonalia,& alte-
rum non ſufficeret,quia ad ueritatē copulatiuę vtrunq;
uerificari,& concurrere requiritur.l.is qui ducenta.§.
ultim.ff.de rebus dub. & l. ſi quis ita ſtipulatus fuerit.
ff.de verb.oblig. cum vbiq; not. ſed dictæ filiæ nō ſu-
beunt in dicto cōmuni onera realia, nec perſonalia
de per ſe,ad ſaltē copulatiuè,vt ſupra, & infra ſtatim
dicetur,ergo &c.¶ Præterea & ſi filiæ prędictæ ibi tūc
50 habent,ſiue habuiſſent bona,tamen†ſtatutū non cō-
ſiderat,quod bona ipſa ſint oneribus ſubiecta, quia ſic in
telligeretur de oneribus realibus, & patrimonij tātū,
iuxta tex.in d.l.fi.§.patrimoniorū.in d.l.unica.in fi. &
in d.l.munera.ſed conſiderat,ꝙ perſonę ſint ſubiectę
oneribus,ſeu onera ſubeant,& ꝙ perſonæ,in quas fie
ret alienatio,non ſubeant onera realia,& perſonalia,
& ſic copulatiuè,& cōſequenter ſtatutū loquitur de
oneribus etiā perſonalibus,ſeu mixtis iuxt. d.l.fi. per to
51 tū,& non de patrimonialibus tantū,quia †perſo
næ tamen dicuntur ſubiectæ oneribus perſonalibus,
& mixtis,non aūt merè realibus, quibus res tantū, &
bona ſubiiciuntur,ad tradita latè per Bart. & Ange. in d.l.
munera.§.mulier.& in quo loco.& in d.l.fi.ff.de mu
ner.& honor.per Cyn.in l.uoluntariæ.C.de excuſa.tu
tor.& Salic.in l.fi.C.ſine cenſu,& reliq.ſed dictæ fi-
liæ ſunt oneribus perſonalibus,ſeu mixtis in dicto
[illegible]poli ſubiectę,ergo &c.Nā illis non ſunt ſubie
ctæ ratione originis propriæ,quia ſunt ex Regio oriū
dæ,& ratione domicilij ſui, quia non in dicto terri-
torio [illegible]poli,ſed Regij domicilium habent, nec ra-
tione domicilij paterni, quia illud nō ſequuntur. d.l.
aſſumptio.§.filius. itē quia pater domicilium ad ciui-
tatem Regij tranſtulit, emendo ibi domum, ac larem,
& ſummā fortunarum ibi conſtituendo, iuxta d.l. ci-
ues.C.de incolis. & d.l.aſſumptio. §. viris. & ibi Bart.
52 cum ſimil.nec etiam †ratione originis paternæ,quia
illa fuit deſerta per tranſlationē domicilij, quod ali-
bi ſemper habuerunt, & quod earū pater ad aliū locū
alterius iuriſdictioni,& imperio ſubiectum facto trā-
ſtulit,& dictæ filiæ attēta origine ſua ſunt originariæ
dicti loci,ubi ſemper domicilium habuerunt, per
ea,quæ ſupra dixi, poſt Bal.in d.auth.omnimodo.cū
ſimil.maximè per textum in d.l.filios.per quæ limi-
tantur,& declarantur ea,quæ uoluit Bar.in d.l.aſſum
ptio.§.filius. & tex.ibi in princ. & in d.l.prouinciales.
ac etiam in d.l.fi. C. de municip. & origin. lib. 10. er-
go &c.& ex his tolluntur plura ſupra ad fauorē partis
aduerſæ maximè in tertio,quinto,& ſexto argumen-
tis adducta, ſi rectè animaduertatur. ¶ Confirmatur
53 concluſio prædicta †ex ijs,quæ volunt Bal.in l.2.in 1.
col.ver.quid ſi ſtatutum.C.ut in poſſeſſ.legat.& Bar.
in l.fi.in 2.col.ibiq; Bald.C.de pactis. dicentes, ꝙ per
ſtatutum prohibitiuum alienationis in forenſes,filia
quæ poſſit prohiberi ſuccedere ex teſtamento, vel
ab inteſtato,qn̄ ſtatutū certas res tantū,puta immobi
les reſpiceret,nā tale ſtatutū reſpectu illarum certarū
rerum ualet.arg.d.l.1.C.non licere habitat.ſed nō re-
ſpectu omnium rerum,& bonorum paternorū, quia
tūc ſtatutum diceretur odioſum, & ꝯ bonos mores,
tū quia tolleret liberā teſtandi facultatē, tum quia fi-
lia ſic abſq; iuſta cauſa diceretur exhæredata,iuxta ea,
quæ habentur per Doct.maximè Imol.in l.ſi quis ita.
§.ea lege.ff.de verb.oblig.Sed in terminis noſtris ſta-
tutum reſpicit ſolum certā ſpeciem bonorum, & re-
rū, videlicet immobilium, ergo eiuſmodi ſtatutum
poteſt reſpectu bonorū immobilium paternorū etiā
filiā forenſem,& non ſubiectā comprehendere. ¶Su
pereſt modo allegatis in contrariū reſpondere. Non
obſtat itaq; primum,ꝙ ſtatutū,de quo quęritur,nun-
quā fuit publicatum,nec in forma ſtatuti receptū, qa
54 reſpondetur,†ſtatutū dici,ſiue præſumi publicatum,
& in forma ſtatuti receptū ex eo,quod reperitur in li-
bro,ac uolumine ſtatutorū deſcriptum,& regiſtratū,
ut colligitur ex ijs,quæ ponunt Bart. Paul. Imol. An-
ge.& Doct.cōiter in l.cum prolatis. ff.de re iudic. ubi
dicunt, ꝙ ſententia lata contra ſtatutū clauſum in uo
lumine ſtatutorū eſt ipſo iure nulla,ſicut qn̄ eſſet lata
contra legē in corpore iuris clauſam,nā ex quo repe-
ritur inter alia ſtatuta regiſtratum, eſt ſeruandum, &
ꝯñr infertur,ꝙ cenſetur publicatum,& moribus utē-
tium receptum,ut uoluit gl.ibiq; canoniſtæ commu
niter in c.paſtoralis.de fid.inſtru. & gl.magna in pro-
hem.clem.tenet,ꝙ publicatio ſit ultimus actus perfe
ctiuus legis,eiusq; obſeruantiæ.per tex.in l.humanū.
C.de legibus.& ita tenet Cardin.ibi: & hoc modo de
bet declarari d. §.leges.4.diſtin. uel ſecundū Domin.
de S.Gemin.ibi ille tex.in d.§.leges.non meretur alle
gari ad id, quod allegatur, nec ſuper eo fundamentū
fieri poteſt,quia fuit Gratiani,qui non habuit auctori
tatē condendi legē,cuiusq; dicta non poſſunt pro le-
ge allegari,ut concludunt Ioan. Andr. Abb. & alij in
55 c.2.de reſcrip.in fi.ver.Stante†ergo publicatione ſta-
tuti ſaltem præſumpta,ad hoc,ut ſit ſeruandū, & ſub-
ditos liget, non eſt neceſſarium, ꝙ ſit moribus uten-
tium receptum, ſed ſufficit publicatio cū curſu duo-
rum menſium,quicquid dixerit glo.in c.1.de tregua,
& pace.ut uolunt ibi Doct.maximè moder. & proba-
tur in auth.ut factæ nouæ conſtit.§.1.alioquin ſeque-
retur, ut dicit glo.in c.in iſtis. 4. diſtin. ꝙ poteſtas fa-
ciendi legem,ſeu ſtatutū à poteſtate ſolius principis,
& ſuperioris non dependeret, ſi etiam requireretur
obſeruantia populi,& ꝙ lex,ſeu ſtatutū moribus utē-
tium recipi deberet,quod eſſet contra tex.in §. ſed &
quod principi. Inſtit.de iure natur.gen. & ciui. & in l.
56 1.ff.de conſtit.princip.Præterea cum †facere legem,
ſeu ſtatutum ſit iuriſdictionis contentioſæ,quæ in in-
uitum exercetur,iuxta ea, quæ habentur per Bart.in l.
imperium.ff.de iuriſd.om.iud.c.1.cum ibi not.extra
de conſtitu.& c.2.eodem tit.in 6. ſequitur, ꝙ lex, ſeu
ſtatutū inuitos ligare dicetur.argum.l.inter ſtipulan-
tem.§.1.ff.de verb.oblig. & conſequenter nō erit ne-
ceſſarius conſenſus ſubditorum,nec ꝙ lex,ſeu ſtatutū
fuerit moribus utentium receptū:alioquin raro con-
tingeret, legē, ſeu ſtatutū ligare ſubditos, cū propriū
hominis ſit nolle ligari,nec ſtatutis ſubijci. argum.d.
l.inter ſtipulantem.§.1.& l.2.ff.de legibus.cum ſimil.
Et ita eſt de mente Domini.in d.§.leges.& glo.in d.c.
57 in iſtis.Nam †poſtquam lex fuit publicata, ſemelque
recepta non per deſuetudinem, & non vſum, ſed per
contrarium uſum tollitur,ad tradita latè per Felin. &
alios in d. c. 1. de tregua, & pace. & per canoniſtas in
c.fi.extra de conſuetud. & in d.§.leges. ¶Non obſtat
ſecundum argumentum,ꝙ ſtatutum prædictum fuit
per contrarium uſum abrogatum, ut in d. §.leges.in
d.c.in iſtis.cum ibi not.& §.penul.Inſti.de iure natur.
gen.& ciui.cum ſi. ſupra allegatis: plures.n.factę fue-
runt alienationes in forenſes, ſcientibus, & toleran-
tibus dominis dicti loci,abſque ipſorum licentia,vn-
de ex hoc dictum ſtatutum ſublatum dici debet,quia
reſpondetur primo negādo aliquas alienationes fuiſ
ſe præter, & contra formam dictorum ſtatutorum fa
ctas, & ſi quæ iam diu factæ reperiantur, cēſeri debēt
factæ eo modo, quo per ſtatutum loci requirebatur,
58 & ſic cum conſenſu,& licentia dominorum, qn̄ †ex
diutur-

diuturnitate tēporis omnia ſolēniter acta præſumun
tur,& ſolennitas quoq; extrinſeca interueniſſe præſu
mi debet,ut eſt conſenſus,licentia ſuperioris, & cæte
ra neceſſaria, veluti plenè habetur per legiſtas per il-
lum tex.in l.qui in aliena.ff.de acqui.hęred.in l.ſcien
dum.ff.de verb.oblig.& in auth.ſi quis in aliquo.C.de
eden. & per Felin.in c.Albericus.de teſtibus. & in ſpe
59 cie facit id, quod † voluit Archid.in c.nemo. de con-
ſecra.diſtin. 1.vbi eccleſia in dubio præſumitur conſe
crata,& de cōſenſu,& licentia epi̅ ædificata, prout de
iure requiritur ad hoc, ut eccleſia conſtrui poſſit, ut
ibi.& per Innoc.in c.1.in glo.penult. de clericis pere-
60 grinan.quamuis† ex poſſeſſione longi tēporis pacifi-
ca donatarij non præſumatur inſinuatio donationis
per ſuperiorem facta, quia nihil habet commune pa-
tientia,uel auctoritas ſuperioris cum poſſeſſione do-
natarij,vt voluit Bald.in l.ſi eius.C.de legit.hęred.ſed
curſus longi tēporis benè operatur, ꝙ auctoritas, ſeu
licentia neceſſaria interueniſſe præſumatur, vt ſupra;
& plura poſſent allegari,de quibus hr̄ in locis præalle
gatis: ex quibus infertur, ꝙ licet conſtet de pluribus
alienationibus in forenſes factis, propter hoc tn̄ non
infertur,ſtatutum illud dici per contrarium uſum ab-
rogatum,qm̄ in illis ea interueniſſe cenſentur,& præ
ſumuntur, quæ erant neceſſaria, & maximè auctori-
tas, & licentia ſuperioris. c.2. cum ibi not.per glo. &
Doct.de ijs,quę fiunt à præla.ſine conſen.capit.Præte
rea ex quo dictæ alienationes dicuntur factæ,ſcienti-
bus,& tollerantibus, & non contradicentibus domi-
nis', cenſeri debent de conſenſu, & licentia ipſorum
ſaltē tacitè factę,argumento eorum,quę habentur in
l.quę dotis,cum materia.ibiq; Bart.& alij.ff.ſolu.ma-
61 tri.† Ad hoc enim,vt huiuſmodi alienationes dicerē-
tur contra formā dicti ſtatuti factę,& ꝯñr ut ſtatutum
ſic per contrarium uſum diceretur ſublatum, fuiſſet
neceſſarium,ꝙ fuiſſent factæ ſcientibus, & contradi-
centibus ipſis dominis,vel ſaltem fuiſſet contrarium
in iudicio contradictorio obtentum per ea, quæ uo-
lunt Io.And.do.Ant.Abb.& alij in d.c.fi.extra de con
62 ſuetudine.Adde,ꝙ †tollerantia,& diſſimulatio ſupe
rioris in ijs,quæ ſunt per ſua ſtatuta prohibita,tollerā
do contrauentionē aliquorum, nō aūt omnium, di-
ſpenſationē,& ratificationē ſuper illis inducit,& cō-
tinet, vt eſt gl.in c.quia circa.de conſangui. & affini.
ibique Abb. & melius in c.niſi.de præben. & Felin.in
c.1.de tregua,& pace. in 6. col.verſi. quod ultimū in-
telligo.¶ Non obſtant ea, quæ in quarto argumento
dicta fuerunt, ꝙ ſtatutum huiuſmodi locū nō habeat
in ſucceſſione filiorum, ſeu filiarum, in quos, uel in
quas bonorū dominium, & poſſeſſio non transferri,
ſed continuari dicit̄ per d.l.in ſuis.ff.de lib. & poſthu.
ibiq; Bart. & cæteri cum alijs ſupra allegatis, & opti-
mè facit id,quod voluit Bal.in l.ſi eius. in fi. ver. C.de
63 legit.hæred.inquiens, ꝙ †promiſcua eſt poſſeſſio pa-
tris,& filii, & quaſi vnū corpus,unde & uno poſſiden
tę alter quoq; poſſidere intelligitur.l.fi.C.de vſufruc.
quia ex dictis ſupra in ultimo fundamento ad fauorē
dominorum de Gonzaga facta reſponſio colligitur.
64 Præterea † in filios,ſeu filias, propriè loquendo, tran-
ſlatio bonorū fieri, & eorum dominiū transferri dr̄,
quia uerè, & propriè loquendo filij in uita patris non
dicūtur domini,nec poſſeſſio patris uerè dicitur poſ-
ſeſſio filij, ſed impropriè, & fictè, ut in d.l.in ſuis.ibi
quaſi olim &c.& ibi quodāmodo domini exiſtiman-
tur:q̄ uerba ſunt ſignificatiua fictionis, & improprie-
tatis,ut ibi per Bar.& clarius per Alex.ex quibus infer
tur, ꝙ ſi fictè, & impropriè non dicitur transferri, ſed
continuari,bona, ſeu dominium, & poſſeſſio eorum
ſecundum ueritatem dicuntur transferri, & de nouo
acquiri,quia fictio eſt cōtraria ueritati, Bar.& omnes
in l.ſi is,qui pro emptore.ff.de vſucapio. ſed in
tis uerba ſunt verè, & propriè intelligenda, ut
65 ergo ſequitur, ꝙ † etiam in ſtatuto, & ſub eius
cōprehendentur filiæ forenſes, quæ uellent in
immobilibus paternis ſitis in dicto territorio
dere, in quas uerè, & propriè loquendo domini
poſſeſſio bonorū trāsferri dr̄, quamuis impro
fictè dicatur continuari, ut per Bart. & Alex.
ſuis.ubi plenè examinat, quicquid Ange.ibi
nā uoluit Alexan. ꝙ ſtatutum loquens ſimpl
hærede illū grauando,onusq; illi imponen
hendat etiam filium, in quē dominium b
continuari, & qui bonorum adminiſtrati
quitur, hoc enim eſt impropriè, & fictè di
terminis noſtris uerba ſtatuti benè ad filios
ſunt adaptari,in quos bona paterna ex ſucce
ſtata, uel inteſtata uerè, & propriè transferri
priè aūt,& fictè continuari dicuntur,ut eſt te
in §.ſui.in ver.quaſi.Inſti.de hæred. quæ ab in
hæc præſertim uera videntur,ex quo ſtatuti n
hibet uniuerſaliter omnia bona hæreditatis p
ceſſionē ex teſtamento,uel ab inteſtato in fore
& non ſubiectū transferri, ſed ſolū certa bona,
cet immobilia, quo caſu cōprehendendo eti
ſeu filios forenſes nulla ſequitur illorū priua
exhæredatio, cū in aliis bonis poſſint ſucceder
xi ſupra in ultimo fundamento, & ut inquit Bal.
2.C.ut in poſſ.legat. pater ſaltē poſſet illis ſumm
quantitatē relinquere. ¶ Et hæc dicta ſint quo
tium dubiū.Ex quibus infero ad deciſionē quæ
ſitationis, videlicet ꝙ prouiſio ſtatuti prohibe
nationem, ſeu tranſlationem bonorū poſitorum in
territorio Bagnoli, & Nuuolariæ in forenſes,
ſubditos non ſubeuntes onera in dicto
etiam ad ciues Regienſes originē,& domicilium
gij habentes,qui poſt laudum prædictū bona immo-
bilia in territorio dominorum de Gonzaga acqui-
ſiuiſſent, nā cum ratione originis propriæ,& domicilij
dicantur eſſe ex Regio, & nō ex Bagnolo, nec ex Nu-
uolaria, ſequitur, ꝙ ſunt forenſes,& non ſubditi,
ſubiecti ſtatutis,nec oneribus,ut ſupra dictū
ſonis filiarū Franciſci,& tanto magis cum
tione originis paternæ poſſint dici ex Bagnolo,
ex Nuuolaria,& ideò ſimpliciter dicētur de Regio,&
ſic forēſes per prædicta. Et ſi hoc dicimus in
gienſibus, multo magis, uel ſaltē pariformiter in
rū filijs ex Regio oriundis, ibique domicilium habe-
tibus eſt dicendū, tum quia ipſi eſſent forenſes
citer, & omni reſpectu, tū quia originē patris
tur,ut habetur in d.l.aſſumptio.§.filius.cum
66 rea † ſtatutū conſiderat, ꝙ alienatio, ſeu bono
ſlatio nō fiat in perſonas forenſes nō ſubiecta
tis,nec ſubeuntes onera in cōmuni, & ſic hab
ctū ad perſonas,videlicet ꝙ ſint forēſes, uel
& non ad bona, quæ eſſent ſubiecta, quæ ſunt
aduerſa, quia primo caſu ſtatutum vr̄ ſolum
raſſe onera perſonalia, ſeu mixta, quibus p
cuntur ſubiectę, ut in l.fi.& in l.1.ff.de mu
cum aliis ſupra allegatis. Secūdo uerò caſu
conſideraret onera merè realia, quibus bona
biecta, & non perſonæ, ut in locis proximè alle
Et ideò quamuis ciues Regienſes habeant bona
mobilia in territorio Bagnoli, & ꝯñr bona p
ci oneribus merè realibus ſubiecta, tn̄ propter
perſonæ ipſorū non poſſunt dici oneribus ſubie
ſtatutum ad hoc, ut bonorum tranſlatio fieri p
ſolum perſonarum, & non rerum ſubiectionem
derat, quia ſi perſonæ ſint forēſes, & nō ſubiecta
ſubeuntes onera, ut ſupra, dicuntur eſſe incapa
nec ex eo, quod bona in loco illo habeant,

ci foreñ eſſe deſinunt, ut in d.l. fin. § patrimonio-
rum, & ibi Bart. ff. de muner. & honor. ¶Vltimū du-
bium, ex quo in laudo nulla facta fuit mentio de
mezzadris, ſiue colonis partiarijs, quòd ipſi poſſint
[illegible] partem ſuam fructuum perceptorum ſu-
per poſſeſſionibus ciuium Regienſium poſitis in ter-
ritorio [illegible]noli, utrum immunitas, & exēptio cōceſ-
ſa [illegible] Regienſibus ſuper huiuſmodi fructuū
[illegible] ad dictos mezzadros, & colonos partia-
rios [illegible] extendatur: & † nō extendi cōcludo, primo quia
immunitates, & exēptiones ſunt ſtricti iuris, & odio-
ſæ, & de perſonis ad perſonas nō extenduntur, quia di
cuntur eſſe perſonales, & ideo non extenduntur ēt ad
illas perſonas, quæ iuris fictione cēſentur eędē cum il
lis, quibus cōceſſæ fuerunt. l. 1. in fin. & l. ſemper. §. im-
munitati, cum ibi not. ff. de iure immunit. Et † in dubi
68 immunitas cēſetur eſſe perſonalis, niſi cōceſſa ſit rei,
uel alicui perſonæ pro ſe, & hæredibus ſuis, ſeu poſte-
rioribus, ſi alicui perſonæ, uel generi perſonarū fue-
rit cōceſſa. d.l. 1. & l. 4. cum ibi not. ff. de iure immun.
iuncta l. his de uaca. mune. ¶Secundo per laudum
fuit data immunitas, & exemptio ciuibus, & comita-
tinis Regienſibus non ſimpliciter, ſed reſpectiuè, ui-
delicet pro fructibus habitis, & pceptis ex ſuis bonis,
& poſſeſſionibus, ſed † poſſeſſiones, quas mezzadri,
69 & coloni partiarii colunt, non dicuntur eſſe propriè
mezzadrorū, & colonorū partiariorū, nec ipſi poſsūt
dicere illas eſſe ſuas, ſed ſunt dominorū, qui illas poſ-
ſident, colligitur ex iis, quæ ponit Bal. in l. ædē. C.
[illegible] tex. clarus. in l. ſi merces. §. uis maior. ff. lo
cati. alioquin partiarius colonus quaſi ſocietatis
iure damnum, & lucrum cum dominó fundi patia
tur, [illegible] ſimilibus, quæ in terminis hoc probāt, ergo
mezzadris, & colonis partiariis immunitas conceſſa
non cenſetur, cum ea ſolū ciuibus, & comitatinis Re-
gienſibus reſpectu fructuum ſuper eorū bonis, & poſ-
ſeſſionibus percipiendorū data fuerit, & propterea
mezzadri, & coloni partiarii dicentur excluſi, argu-
mento l. nam quod liquidè. in fin. ff. de penu lega. ſi
enim laudum uoluiſſet etiam tales cōprehendere, de il
lis expreſſiſſet. c. ad audientiā. cū ibi no. extra de deci-
mis. cum itaque in laudo nō fuerit de illis expſſum, con
cludendum eſt, eos non eſſe immunes, arg. d.l. 1. ff. de iu
re immunit. cum ſimil. ſupra allegatis: & ita in prædi
cta conſultatione iuris eſſe exiſtimaui. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Mandatum per actum proximum, & contiguum non exceditur, ſed adimpletur. Fallit in mandato ſpecifico, & limitato nu. 21.*

2 *Mandatum etiam per æquipollens adimpletur, ſecus eſt in mandato ſpecifico, & limitato num. 21.*

3 *De pretio fidem habere eſt propinquū eius receptioni, illiq́ue ęquipollet.*

4 *Procurator habens mandatum ad uendendum pro pretio, quod ſibi uidebitur, uel ſimpliciter, non limitato pretio, poteſt etiā habita fide de pretio uendere, & dominus obligatur.*

5 *Idem, ſi cauſa uenditionis non fuit expreſſa, & bona fide uendat.*

6 *Procurator ad uendendum pro pretio, quod ipſi uidebitur, & ad pretium recipiendum, & de illo liberandum, & in prędictis, & quolibet prędictorum cum pleno, libero, generali, ac ſpeciali mādato, cum plena, libera, generali, & ſpeciali adminiſtratione poteſt habita fide de pretio, uendere, etiam ſi ſolutioni pretij in mandato certum tempus fuiſſet appoſitū. Contra nu. 10. et 14.*

7 *Publicanus deputatus ad recipiendum ſolutionem pecuniarum, et uectigalium dicitur generalem adminiſtrationem cum libera habere, & terminum ad ſoluendum prorogare poteſt. Quod declaratur numero 26.*

8 *Procurator eccleſiæ, fiſci, & minoris etiam ſpecialis, uel generalis non poteſt aliquo modo rem uendere, habita fide de pretio.*

9 *Procurator debens uendere pro pretio, & pecunia præſenti non poteſt de pretio fidem habere.*

10 *Quid ſi haberet ſpeciale mandatum ad uendendum cum plena, libera, & generali adminiſtratione, & nu. 14. & 22.*

11 *Procuratoris poteſtas etiam cum libera &c. quando ad ſpecificata tantum dicatur reſtricta.*

12 *Vendere, & pretium de præſenti recipere, & fidem de pretio habere differunt.*

13 *Procurator, cui aliqua ſpecialiter fuerunt commiſſa cum plena, libera, & generali adminiſtratione, non poteſt donare, aut aliud donationem ſapiens facere. Idem, ſi mandatum generale cū plena, & libera haberet, & nu. 25.*

14 *Terminum ad ſoluendum dare, ſeu prorogare eſt remittere, & donare.*

15 *Procurator ſi ad uendendum pro pretio, quod ipſi uidebitur, & ad pretium recipiendum, & in prædictis, & quolibet prædictorum cum plena, libera, generali, & ſpeciali adminiſtratione ſit conſtitutus, quid illa clauſula cum plena, & libera &c. operetur, et quomodo ſit intelligenda, & num. 23.*

16 *Procurator habens ſpeciale mandatum ad uendendum poteſt fidē de pretio habere, niſi dominus mandauerit, ut uenderet, & pretium reciperet.*

17 *Terminum præfixum in contractu prorogare non poteſt is, cui aliquid arbitrio ſuo declarandum commiſſum fuit.*

18 *Procuratori ſi data ſit poteſtas uendendi pro pretio, quod ipſi uidebitur, non cenſetur ueriſimiliter data etiam ei poteſtas habendi fidem de pretio.*

19 *Mandato, ad uendendum, & pretium recipiendum dato, infra quod tempus pretium eſſe recipiendum intelligatur.*

20 *Vendita re mea à procuratore meo, ſi ante traditionem rei, et poſſeſſionis ego alteri ignoranter rem illam uendam, & tradam, ſecundus emptor, cui traditio facta fuit, tanquam potior præfertur, etiam ſi poſtea uenditionem primam ratificaſſem.*

21 *Mandatum ſpecificum, & limitatum debet in forma ſpecifica, & non per æquipollens adimpleri.*

22 *Procurator habens mandatum cum libera ad recipiendum ſolutionem quocunque tempore, & loco poteſt ſolutionem prorogare, ſecus, ſi ſimpliciter mandatum cum libera ad recipiendum ſolutionem haberet, nu. 24.*

23 *Procurator habens poteſtatem uendendi pro pretio, quod ſibi uidebitur, & pretium recipiendi, & in prædictis, & quolibet prædictorum cum plena, libera, & generali adminiſtratione non dicitur habere poteſtatem donandi.*

27 *Procurator uendens, habita fide de pretio, dominum ex illo contractu obligat, licet rei uenditę dominium non transferat.*

28 *Et quando hoc ſit uerum, & talis contractus ualeat, & quādo nō.*

EPITOME.

Procurator habēs mandatum ad uendendū, & tradendū rem cuicunque perſonæ, cui, uel quibus ipſe procurator uoluerit, pro illo pretio, prout ipſi uidebitur, & ipſum pretium recipiendū, & de recepto liberandum, precariam poſſeſſionē rogandum, & conſtituendum emptorem dominum, & procuratorem in rē ſuā, & in prædictis, & quolibet prædictorum cū pleno, libero, generali, ac ſpeciali mandato, & cū plena, libera, generali, ac ſpeciali adminiſtratione, ꝙ rē habita fide de pretio uendere, & dominum obligare nō potuerit, hic demonſtratur.

CASVS CONSILII.

PROCVRATOR *habuit mandatum ad uendendum, & tradendum domum cuicunque perſonæ, cui, uel quibus ipſe procurator uoluerit pro illo pretio, & pretiis, prout ipſi procuratori uidebitur, & ipſum pretium, & pretia recipiēdum, & de receptis liberandum &c. precariam poſſeſſionem rogandum, & conſtituendum emptorem dominum, & procuratorem in rem ſuam &c. Et cum pactis utililibus promittendum, & cauendum &c. & propterea obligandum cuicunque perſonæ ipſum*

con-